

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ได้ถึง ๑๐ ตันแล้วเราพอใจเต็มเหนี่ยว

สรุปทองคำและดอลลาร์วันที่ ๑๐ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๔๗ บาท ๒๕ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๐๐ ดอลลาร์ ทองคำที่ต้องการมอบเข้าคลังหลวง ๔ พันกิโลนั้น มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๒,๕๐๐ กิโล ยังขาดทองคำอยู่อีก ๑,๕๐๐ กิโลจึงจะครบจำนวน ๔ พันกิโลตามที่กะเอาไว้ ทองคำที่ได้หลังจากมอบคลังหลวงแล้ว ในจำนวนทองคำ ๔ พันกิโลนั้น ที่ยังไม่หลอม ๑๘ กิโล ๓๘ บาท ๑๓ สตางค์ จวนจะได้ ๒ แท่งแล้ว ทองคำต่อยอดจากโครงการช่วยชาติ ๘๐๖ ล้านบาทนั้น ซื้อทองคำแล้ว ๖๐๐ ล้าน ได้ทองคำ ๑,๕๐๐ กิโล เท่ากับ ๑๒๐ แท่ง มอบเข้าคลังหลวงแล้ว ๒๕๐ กิโลเท่ากับ ๒๐ แท่ง ที่เหลือยังไม่มอบ ๑,๒๕๐ กิโล เท่ากับ ๑๐๐ แท่ง รวมทองคำที่มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ได้ ๒,๗๕๐ กิโล รวมทองคำทั้งหมดที่ได้มาเรียบร้อยแล้ว ทั้งที่มอบแล้วและยังไม่มอบ ๔,๐๑๘ กิโลครึ่ง

ที่ซื้อทองคำไปแล้ว ๖๐๐ ล้านบาท เวลานี้ยังเหลืออยู่อีก ๒๐๐ ล้าน กะว่าวันเราไปกรุงเทพฯนี้จะโอนอีก ๑๐๐ ล้าน ก็ยังเหลืออีก ๑๐๐ ล้าน ประมาณเดือนกันยายนี้ก็เป็นสุดท้ายของ ๘๐๐ ล้านบาท เวลานี้ออกไปแล้ว ๖๐๐ ล้าน ได้ทองคำมา ๑,๕๐๐ กิโล เท่ากับ ๑๒๐ แท่ง เงินที่กำหนดไว้นี้ยังอีก ๒๐๐ ล้าน แล้วเราจะไปโอนตอนเราไปกรุงเทพฯ โอนแล้วก็เข้ามอบพร้อมกันนี้เลย ๑๐๐ ล้านบาทจะเข้าพร้อมกัน และ ๑๐๐ ล้านบาทสุดท้ายนั้นดูจะเป็นเดือนกันยายน่าผ่านไปแล้วถึงจะโอนได้ ๑๐๐ ล้านบาทก็ประมาณสัก ๒๐ แท่ง

ทองคำที่เราซื้อรู้สึกว่ารวดเร็วผิดปรกตินี้ก็เพราะว่า เราเอาเงินจากโครงการช่วยชาติมาซื้อทองคำหนุนเข้า ๆ มันถึงได้ขึ้นเร็ว เวลานี้ที่เราได้ไว้แล้ว ๔,๐๑๘ กิโลครึ่ง ทองคำที่จะหลอมในระยะที่เราไปกรุงเทพฯเวลานี้ได้ ๑๘ กิโล ๓๘ บาท ๑๓ สตางค์ ยังอีก ๗ กิโลก็จะเป็น ๒๕ กิโล แต่เวลาหลอมก็ต้องเผื่อมันลดลง เวลานี้ได้ ๑๘ กิโลแล้วมากขึ้นโดยลำดับ

วันนี้ฝนตกเสียมากมายผิดคาดผิดหมายเหลือเกิน ท่วมไปหมดเลย ไม่ว่าที่ไหน ๆ ท่วม เมืองอุดรนั้นเป็นทะเลน้ำ เต็มเมืองอุดรนั้น ทางนี้ก็ลงอุดร ทางเขื่อนห้วยหลวงทางด้านตะวันตกก็มาอุดร อุดรรับสองด้านเลย หนักมากอยู่อุดร เราไปด้านเดียวผ่าน ถ้าสมมุติว่าฝนมันหยุดแค่นี้ น้ำก็คงจะตอนบ้าย ๆ ลดบ้าง เพราะฝนตกแถวใกล้เคียงมันไหลลงมาผ่านเลย ถ้าน้ำทางนี้ไม่นานนะ ถ้าฝนไม่ซ้ำ ๆ แล้วก็ลดลง พอลงมาก็ผ่านเลย ตอนเข้าขึ้นตอนเย็นลด ไม่นาน

อย่างไรก็ตามเรามีศาลาใหญ่อยู่แล้วสำหรับรับความเป็นเกาะ ได้อาศัยละ ถ้าหากไม่มีศาลา คราวนี้จะแย่มากที่สุดเลย แต่ก็มีศาลาพอเป็นเกาะได้อาศัยบ้าง น้ำท่วมไปหมดเลย ถ้าฝนไม่ซ้ำอีกมันก็จะลดของมัน ถึงลดเท่าไรมันก็ต้องและ เปรอะเปื้อนอยู่ตลอด คราวนี้น้ำมากเป็นพิเศษนะ

วันนี้พระไปบิณฑบาตหรือไม่ก็ไม่รู้ เห็นพระมาฉันจังหันที่นี้ดูมัน ๒๐ องค์ ๒๑ กับเรา พระ ๕๐ องค์พอดี เห็นมาฉันจังหัน ๒๑ องค์ ขาดไป ๒๙ องค์ เมื่อเช้านี้พระไม่มา ๒๙ องค์ มาฉันจังหัน เรานับดูที่นั่งได้ ๒๑ องค์เท่านั้น ฝนตกตอนไปบิณฑบาตนี้เจอเรื่อยละครมฐาน บางที่หลงทิศหลงแดนหลงกันก็มี เราเคยหลงแล้วกับลูกศิษย์ลูกหา ตอนนั้นออกจากห้วยทรายไปนี้พระรุมไปตามตั้ง ๕-๖ องค์ หน้าพฤศจิกา ธันวา พฤศจิกา ธันวา ฝนตกนี้แห่มหนาวมากจริง ๆ นะไม่ใช่ธรรมดา ไม่ได้เหมือนหน้าฝนธรรมดา ฝนตกหน้านี้รู้สึกหนาวมากทีเดียว

ที่เอามาเล่านี้คือว่ามันกำลังจะเริ่มออกบิณฑบาต เดือนธันวาคม ฝนก็เริ่มปุกปิบ ๆ ลงมา แล้วพระก็ไปบิณฑบาต องค์หนึ่งไปหมู่บ้านทางนั้น องค์หนึ่งไปหมู่บ้านทางนี้ไปพักอยู่กลางโคก ยังไม่มีที่พักอะไรเลย ก็เราจะเดินทางต่อนี้ ไปพักอยู่กลางโคกเขาเฉย ๆ พอตีตอนเช้าพอเริ่มจะออกบิณฑบาต พระที่ไปแล้วก็มี บ้านไหนอยู่ไกลก็ไปบ้านหนองผือ บ้านอะไรหลายบ้านนะเราจำไม่ได้ แต่เราไปอีกบ้านทางตะวันออก โคกใหญ่นี้เป็นจุดศูนย์กลางที่พักของพระ ไปพักเฉย ๆ จะเดินทางต่อ จึงไม่มีอะไร มีแต่กลด ขบขันดี พอฝนเริ่มตก พวกเราก็ไป เราก็กออกไป แล้วได้ฟางมา ๒-๓ มัด เอาย้อมเราวางไว้แล้วเอาฟางครอบยามเอาไว้ มัดฟางมาครอบเอาไว้แล้วก็ไปบิณฑบาต พอไปมันก็กระหน่ำใหญ่เลย โถ ไม่ใช่ธรรมดา นะ ตกถึงขนาดว่าไปไม่ได้เลย คือไปตามกลางทางไปไม่ได้เลย ต้องหยุด คือมันตกหนักขนาดนั้น

ยืนอยู่ธรรมดานี้ น้ำแห้ง ๆ หน้านั้นแห้ง ๆ มันตกขึ้นท่วมหมด หลงทิศหลงแดน บิณฑบาตก็ไม่ทราบใครได้ไม่ได้ เราดูเหมือนไป ๒ องค์ไปบิณฑบาต ไปถึงกลางหมู่บ้านเขาแล้วก็ยืนอยู่นั้น เขาก็มาใส่บาตรไม่ได้ เราก็ก็นั่งห่มกตัวอยู่ริมไม้่นั้นละกลางบ้านเขา ฝนมันตกเอาจริง ๆ ไม่ใช่ธรรมดา ลืมหูลืมตาไม่ได้เลย คราวนี้เป็นคราวที่หนักมาก แห้ง ๆ นี่น้ำท่วมขึ้นมาถึงนี้ ขนาดนั้นนะ ไหลเจิ่งไปหมดเหมือนกับหน้าเดือนสิงหา กันยา นี้ เหมือนหน้าฝนนะ ฝนมากจริง ๆ ตกมาก ไปที่นี้ก็หลงทิศหลงทางกัน พระก็ไม่ทราบไปทางไหนใครไปทางไหน หลง เราไปบิณฑบาตนั้น พวกญาติโยมเขาไม่ยอมให้กลับ จะกลับไปอะไร กลับไปก็ไปอยู่กลางโคก จะไปฉันที่ไหนนั่งที่ไหนได้ เขาว่าอย่างนั้น นิมนต์ขึ้นมาฉันที่บ้าน อ้าว แล้วพวกพระทั้งหลายจะทำยังไง พระท่านก็

มีบ้านเหมือนกัน เขาก็แก้ตื่นะ พระท่านไปไม่ได้ท่านก็ต้องนั่งอยู่ในบ้านฉันในบ้าน เหมือนกันแหละ นิมนต์ท่านฉันที่นี่ เขาไม่ยอมให้ไป คือไปก็ไม่มี ความหมาย เขาว่าฉัน

พอฝนจาง ๆ ลงแล้ว สายนะไม่ใช่ธรรมดา มัน ๘ โมงกว่า ๆ เกือบจะ ๙ โมง แล้ว ฝนค่อยหยุดลง แล้วเขาก็มาใส่บาตรที่ร่มไม้และนิมนต์ขึ้นบ้านเขา เราบอกว่า จะทำยังไงพระนี่ จะไปหลงทิศหลงแดนไปวัดจะทำยังไง ไปพระท่านก็บิณฑบาตตามบ้าน เวลาจำเป็นเขาก็ต้องนิมนต์ท่านไปฉันในบ้านเหมือนนี่แหละ เขาไม่ยอมให้ไป ไปก็ไม่มี ความหมายเขาบอก ไม่มีความหมายจริง ๆ คือน้ำเต็มหมด ตกลงเราก็ไปฉันที่บ้านเขา พอฉันเสร็จแล้วดูเหมือนประมาณสัก ๑๐ โมงเช้า เห็นโยมวิ่งมาจากโคนนั้นแหละ พระ ท่านบิณฑบาตฟังกลับมาว่าฉัน ๑๐ โมงเช้า พระท่านบิณฑบาตฟังกลับมา ท่านให้ มาตามหาอาจารย์ว่าฉัน อาจารย์อยู่ที่ไหน โยมเขาวิ่งมาตามหาเรา เราอยู่ที่นี้

แล้วพระท่านฉันจ้งหันแล้วยัง ท่านยังไม่ได้ฉัน ท่านฟังกลับมาเดี๋ยวนี้ ว่าฉัน เอ้า ถ้าอย่างนั้นก็ให้ท่านจัดฉันเสียนะ เราจะฉันที่นี่ ฉันที่ไหนก็ฉันไปเถอะเราก็บอก พระ หลงทิศหลงแดนกันมา หมู่บ้านนั้น ๓ บ้านมั่ง องค์กรหนึ่งไปทางนี้ องค์กรหนึ่งไปทางนั้น เราไปทางนี้ สองบ้านหลงกับเรา เราฉันที่นี่ จนกระทั่ง ๑๐ โมงเช้าเห็นโยมเขาวิ่งมาจาก โนนแหละ เขาวิ่งมาหาเรา เราก็เลยสั่งให้พากันฉันเสีย เราจะฉันที่นี่ พอเรากลับไป ๑๐ โมงกว่าแล้วเกือบจะ ๑๑ โมง พระท่านกำลังเริ่มจะฉันจ้งหัน เปียกหมดเลย เราไปดู พระแล้ว โอ๊ย น่าสงสารนะ นี่ละคราวนี้คราวหนักมากที่ไปกับหมู่เพื่อนนะ ไปโดยลำพัง เรา โอ๊ย มันเจอบ่อยแหละจนชิน

ธรรมดาเราไปองค์เดียวก็ไม่มีปัญหาอะไร ถ้าฝนตกเราก็ไม่ไปเสีย คือธรรมดา เราไม่ค่อยฉันจ้งหันอยู่แล้ว ปรกติไม่ค่อยฉัน ไปองค์เดียวมักจะไม่ค่อยฉัน ยิ่งฝนตก ด้วยแล้วยิ่งไม่ไปเลย เดินจงกรมภาวนาอยู่ในถ้ำในอะไร มันตกหน้านั้นมันดัดสันดาน เก่งนะหน้าแล้ง เวลามันตกนี้ตกหนักมาก ตกแบบดัดสันดาน คือเราไม่ได้ตั้งตัวนี้ พีบ พับมาเลย อีกคราวหนึ่งก็เอาอีกแหละ กำลังฝนกระหน่ำลงนี้ เสื่อมันมากัดควายอยู่ข้าง พัก มุ้งเรานี้แหละ ฟังเสียงควายร้องโอ้อก ๆ ขึ้น อ้าว มึงมาyingงนี่ เราก็ออยู่ในมุ้งออกไม่ได้ ฝนกำลังกระหน่ำ เสียงควายมันร้องยังได้ยินนะ ฝนตกหนัก ๆ นี้ มันกัดที่อยู่ใกล้ ๆ นี้ เราก็ออยู่ในมุ้ง เอ้ ทำยังไง จะไปไล่เสื่อกก็ออกไม่ได้ ตกเกือบสว่าง อันนี้ก็แบบเดียวกันน้ำ นะ เหมือนกัน โถ พิลึกพิลั่น ตอนเข้ามาไปดูเสื่อมันกัดควายอยู่ข้าง ๆ โห้ น่าสงสาร ควาย เสื่อโคร่งนะ กลางคืนเราอยู่ในมุ้งได้ยินเสียงมันร้อง ฝนตกแรง ๆ นะยังได้ยิน เสียงควายมันร้อง มันกัดใกล้ ๆ นิดเดียว

อย่างนั้นละเรื่องฝนตก เรามันเป็นประจำ พวกกรรมฐานพูดง่าย ๆ กรรมฐานนี้ เป็นประจำ เดือนพฤศจิกายนไปแล้วท่านจะออกเที่ยว ธันวา ออกเที่ยวกรรมฐาน นั้นละ

ฝนตกเดือนนั้นเดือนธันวาคม เป็นฤดูที่หนาวมากที่สุดเลย เราเจอแทบทุกปีมันก็เคยชินของมัน คือมันไม่ได้คิดถึงเรื่องความลำบากลำบากในสิ่งเหล่านี้ละ คือจิตมันมุ่งต่อธรรมเสียอย่างเดียว อะไรไม่ยุ่งนะ เราถึงเห็นกำลังของใจนี้สำคัญมากนะ ถ้ามันได้รุนแรงไปทางไหนแล้วอย่างอื่นไม่มายุ่งได้นะ นี่มันมุ่งต่ออรรถต่อธรรมแล้วลำบากลำบากไม่เคยสนใจ เปียกก็เปียก เอ้า เปียก ให้เข็ดไม่มี เรื่องเข็ดไม่มีเลย โดนอยู่นั้นทุกปี เราอยากจะทำทุกปี หน้าแล้งเดือนธันวาคมนี้เป็นเดือนสำคัญมาก มันต่อธันวาคมกรร ฝนใหม่กับในเก่าต่อกันฝนตก โห้ย หนาวมากนะฝน

วันนี้จะเอาการอยู่แหละฝนตก ช่างหัวมันแหละมันอยากตกก็ตกซิ วันนี้เราเดินออกไปข้างนอกไปดูน้ำต่อน้ำต่อนพระบิดมณฑลละมั้ง เราออกไปดู ไปที่ไหนได้ พอเปิดประตูมองดูนี้ โห น้ำเต็มไปหมดเลย เราก็ด้อม ๆ ไปที่ศาลา ไปก็ไม่ถึงศาลาแหละมองที่ไหนมันดูไม่ได้เลยกลับมา วันนี้น้ำจะเต็มทั้งวัน แล้วเราจะเข้าได้หรือไม่ไม่รู้แน่ แต่อย่างหนึ่งก็มีทางลาดยาง มันจะเข้าได้ ถ้าพอบุกได้มันก็บุกมา มันไม่มีตมมีโคลนนะ ถ้าหากว่าฝนหยุดนี้มันก็จะค่อยซา เบาทไป

พวกไก่อีกตายจนจะหมดแล้วนะในวัดเรา นำสงสารไก่ ตายพินาศเลย วันพรุ่งนี้ก็ดูว่าทางผู้ว่าราชการจังหวัดก็จะมา ดูเหมือนตอน ๙ โมงกว่ามั้ง จวนจะ ๑๐ โมง นี้ก็บอกประชาชนตามอำเภอต่าง ๆ เหมือนกันมารวมกันที่นี่ แต่อย่างไรก็ตามศาลาใหญ่เรามีอยู่แล้วพออาศัยได้ สำหรับวันนี้ก็ยอมรับ เพราะวันนี้ยังไม่มียาน แต่วันพรุ่งนี้วันคนจะมาก แถวนั้นจะเต็มหมดละคน น้ำก็เต็มคนก็เต็ม ช่างมันเป็นไร เราเกิดมาแม่เอาน้ำล้างเราตั้งแต่วันเกิด จะไปถอยอะไร เราเกิดมากับน้ำ พอตกตลอดปีบมาต้องล้างแหละ เราไม่กลัวน้ำอยู่แล้ว

เราก็วิตกวิจารณ์กับเรื่องทองคำ ให้พี่น้องทั้งหลายทราบนะ ทองคำเราวิตกวิจารณ์ เราอยากได้ทองคำมาก ๆ เพื่อเป็นหลักใหญ่ของชาติไทยเรา อย่างอื่นก็พอพึดพอเหวี่ยงกันไป แต่ทองคำเป็นจุดที่เราต้องการอย่างมากทีเดียว อะไร ๆ ก็ให้หมუნเข้าทองคำนะ ให้หมუნเข้าทองคำของเรา ให้ได้ทองคำมาก ๆ คราวนี้ ได้ทองคำมากแล้วเราก็จะพอใจ สมกับว่าได้นำพี่น้องทั้งหลายเป็นประวัติการณ์ เป็นประวัติศาสตร์ก็ว่าได้ คราวนี้ เพราะตั้งหน้าตั้งตาพร้อมทั่วประเทศไทยเรา ได้ช่วยกันเต็มเม็ดเต็มหน่วยคราวนี้ ให้ได้ทองคำมาก ๆ นะ

เราเคยได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้วสองสามครั้ง เราฟังจะมาเริ่มพูดตอนนี้ เพราะจากความวิตกของเราเกี่ยวกับเรื่องทองคำ ที่แรกก็ยืนตัวไว้เลยว่า ๔ พันกิโลนี้ขาดสตางค์หนึ่งไม่ได้ จากนั้นเราก็เอาเงินโครงการช่วยชาติหนุนต่อ ยอดเข้าไป ก็จะได้เพิ่มขึ้นไป ๆ เช่น ๔ พันกิโล ๕ พันกิโล ๖ พันกิโลไป ถ้าให้สุดหัวใจของเราจริง ๆ สม

ที่เราเจตนาเพื่อพี่น้องชาวไทยของเราจริง ๆ แล้ว ถ้าได้ถึง ๑๐ ตันแล้วเราพอใจเต็มเหนียวเลย อันนี้เป็นจุดในหัวใจของเราที่เต็มอยู่ในจุดนี้ คือ ๑๐ ตัน

ในฐานะที่เรานำพี่น้องทั้งหลายคราวนี้ จุดของเราที่ว่าเต็มต้นทุกอย่าง จะว่านิสัยวาสนาหรือบุญญาภิสมภารทั้งของเราและของพี่น้องชาวไทย มาเต็มกันที่ ๑๐ ตันนี้แล้วเราพอใจไม่มีที่สงสัย ถ้าบกพร่องจากนั้นก็ตำหนินิสัยวาสนาของตัวเองด้วย แล้วตำหนินิสัยวาสนาของพี่น้องชาวไทยเราด้วย รวมกันเรียกว่าชาติไทยเรายังอาภัพ นำชาติไทยของเราเพียงทองคำ ๑๐ ตันเท่านั้นยังบกพร่องขาดเขินยังไม่ได้ เรายุ่สึกว่าบกพร่อง แล้วจะบกพร่องตลอดไป หลวงตาบวนี้เราแน่ใจเลยว่าจะบกพร่องตลอดไปจนกระทั่งถึงวันเราตาย ถ้าไม่ได้ ๑๐ ตันนะ ถ้า ๑๐ ตันแล้วตายเมื่อไรไปเลย เพราะเต็มเหนียวแล้วที่เราตั้งเอาไว้อย่างสุดขีดของเรา ๑๐ ตันนะ

เราช่วยเราไม่ได้ช่วยวันหนึ่งวันเดียว ช่วยไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ คนนั้นมีหนึ่ง คนนี้มีสอง ค่อยเพิ่มไป ๆ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อถึง ๑๐ ตันแล้วหลับไหลไปเลยเราก็ไม่ว่าเราไม่มีอะไรวิตกวิจารณ์ ถ้ายังขาดนี้ตายก็จะเป็นห่วงเป็นใย ดีไม่ดีจะเป็นเปรตก็ไม่ทราบนะหลวงตาบวนี้นะ ตายแล้วเป็นเปรต เปรตก็ไม่เคยไปนิพพานได้ใช้ไหมละ ไปได้แต่พระอรหันต์เพราะบริสุทธิ์ หลวงตาบวก็จะมาเป็นเปรต ที่นี้เปรตไปนิพพานไม่ได้ เปรตประเภทนี้จะลงนรกก็ลงไม่ได้ เพราะเปรตประเภทนี้ยังมีบุญอยู่ คือหาทองคำไม่ได้ถึง ๑๐ ตันแล้วตายไปเป็นเปรต เปรตอันนี้ไม่ลงนรกนะ แล้วไปนิพพานก็ไปไม่ได้ เปรตนี้ มันจะไปได้ที่ตรงไหน ไปเที่ยวตีแข่งตีขาพี่น้องชาวไทยเราให้ขาดไปหมดเลย เปรตตัวนี้สำคัญนะ พี่น้องทั้งหลายระวังนะ เปรตตัวนี้ถ้าลงได้เป็นแล้วนรกก็ไม่ไปนิพพานก็ไม่ไป มันจะไปตามชอกแซกซิกแซก ใครมีก็แข่งก็ขาจะไล่ตีมันหมดเลย เปรตตัวนี้ให้ระวังนะพี่น้องทั้งหลาย ถ้าไม่อยากขาดให้หามา ๑๐ ตันนะ เปรตตัวนี้มันตั้งอยู่ตายแล้วไม่ยอมไปไหน ไปนิพพานก็ไปไม่ได้เสีย จะลงนรกก็ไม่ลง ที่จะไปได้ก็ไปได้อย่างว่า ตีแข่งตีขาคน

เอาให้ดีนะคราวนี้ ต่างคนต่างพร้อมเพรียงกัน ให้หน้าหน้าหน้าตา ให้เป็นเกียรติยศแก่ชาติไทยของเรา สมว่าเป็นประวัติศาสตร์แห่งชาติไทยของเราที่ช่วยชาติตัวเองในคราวนี้ ช่วยสุดขีด สำหรับหลวงตาบวแล้วเรียกว่าสุดขีดเลย ไม่มีอะไรบกพร่องในเจตนาที่มีต่อบรรดาพี่น้องทั้งหลายนี้ สุดขีด แล้วสิ่งที่จะมาต้อนรับกันในความสุดขีดของเรา คือควรจะได้ทองคำ ๑๐ ตันวางั้นเลย รวมทั้งพี่น้องทั้งหลายทั่วหน้ากันด้วย ได้ทองคำ ๑๐ ตันแล้วตายเมื่อไรไปเลย ไม่มีหวังใยสงสัยอะไร นิพพานก็ไปได้ที่นี้ ทางนรกอเวจีเป็นเปรตเป็นผีก็ไม่ไปแหละ เพราะหายเป็นเปรตแล้ว ถ้าจะไปก็ไปขึ้นสูง ให้ลงต่ำไปเป็นเปรตเป็นผีอย่างนี้ไม่ไป เปรตก็หมด นรกก็ไม่ไป เปรตตัวนี้ไม่ลงนรก จะ

หาดีแต่แข่งแต่ขาดคนเท่านั้น ใครระวังให้ดี ถ้าทองคำไม่ได้ ๑๐ ตันหลวงตาตายเมื่อไร
นั้นระวังให้ดี ขาของใครระวังให้ดีนะ จำเอา

(คุณหมอชัยวัฒน์ ถวายหนังสือ คำถาม-คำตอบปัญหาธรรม ๙,๐๐๐ เล่มครับ)
หนังสือนี้ก็พิมพ์มากนะ โอ๊ย มากจริง ๆ หนังสือเรารู้สึกจะเป็นประวัติศาสตร์เหมือนกัน การเทศน์เราเทศน์ทั่วประเทศไทยมาได้ ๕๒ ปีนี้ ฟังซิ ตั้งแต่เริ่มแรก พูดให้เต็มยศ ตั้งแต่ก้าวลงจากเวที สอนเฉพาะอย่างยิ่งคือพระเณรเราก่อน เพราะพระเณรเราติดสอยห้อยตามตลอดเวลา เรายังเป็นเหมือนโจรเหมือนมาร เหมือนผู้ร้าย วังหลบนั่นหลีกนี้ ๆ พระติดตาม จากนั้นมาหมู่เพื่อนก็เกาะพื้บแหละ ปี ๙๓ ตั้งแต่บัดนั้นมาเรื่อย จนกระทั่งปานนี้ เทศน์จึงตั้ง ๕๒ ปีนี้แล้ว เริ่มเทศน์สอนพระก่อน สอนพระเป็นประเภทเด็ดเดี่ยวเฉียบขาดตลอดมา จากนั้นก็แกงหม้อใหญ่ อย่างทุกวันนี้เรียกว่าแกงหม้อใหญ่

เทศน์นี้เป็นเวลา ๕๒ ปี แล้วเทปที่ออกทั่วประเทศไทยมากต่อมากด้วย หนังสือนี้เหมือนกัน ฟังว่าร้อยกว่าเล่มแล้วหนังสือเรา มีมาก จากนั้นก็ยังออกทางวิทยุ จากนั้นกระจายออกไปอินเทอร์เน็ตไปเรื่อย มากที่สุดก็คือเรื่องของเรา หนังสือธรรมะของเรา การเทศน์ก็มากที่สุด เทศน์มานาน ๕๒ ปี เทปก็เริ่มมาตั้งแต่ปี ๕๐๔-๕๐๕ หนังสือนั้นก็เริ่มพิมพ์มาตั้งแต่ ๕๐๑ เล่มแรกนะ คือ หมอเจริญทำบุญอุทิศถึงแม่ แล้วมาขอเราแต่งหนังสือธรรมะคู่แข่งกัน นั้นเป็นเล่มแรก จากนั้นมาก็ปัญญาอบรมสมาธิ และติดกันมาเรื่อยจนกระทั่งบัดนี้ เป็นร้อยกว่าเล่มแล้ว นี่หนังสือก็มาก เทปก็มาก จากนั้นยังอินเทอร์เน็ตอีก นี่เทศน์ก็เทศน์ทุกวัน เห็นไหมนี่ อยู่นี้เป็นประจำมาได้ ๓ ปีกว่าแล้ว ทางอินเทอร์เน็ตก็ออกแล้ว ทางวิทยุก็ออกเป็นประจำ ๆ เรียกว่ามากที่สุดแล้วเรา แต่อะไร ๆ ก็มากที่สุด ๆ แต่ส่วนที่มากกระเทือนใจมากที่สุดก็คือว่า อะไร ๆ ก็มากที่สุด หลวงตาบวชี่นะ เทศน์ก็มากที่สุด ไม่ว่าเทปไม่ว่าวิทยุไม่ว่าอินเทอร์เน็ต มากที่สุด ๆ สิ่งที่น้อยที่สุดคือทองคำไม่ได้ ๑๐ ตันเลย อันนี้เราสะเทือนใจมาก จำอันนี้นะ ใ้รับกันกับว่ามากที่สุด ๆ อันใดที่น้อยที่สุดซึ่งเป็นข้อที่ตำหนิอยู่เวลานี้ ให้จับจุดนี้ให้ดีทุกคนนะ พากันจำเอา

แล้วพี่น้องทั้งหลายอย่าลืมเนื้อลิมตัวนะ การเทศน์ว่าการเราสอนพี่น้องทั้งหลายนี้เราพูดจริง ๆ เต็มหัวใจเราเลย เราไม่มีอะไรสงสัย แม้พระพุทธเจ้าประทับอยู่ข้างหน้านี้ สาธุ ไม่ทูลถามพระพุทธเจ้า ว่าบาปมี บุญมี นรกมี สวรรค์มี พรหมโลกนิพพานมีจริงไหม จะไปทูลถามพระพุทธเจ้าไม่ทูลถาม ถึงขนาดนั้นฟังซิ นี่ละธรรมะที่เป็น สนฺทิกฺขุญฺโถ เมื่อประจักษ์ในหัวใจแล้ว พระพุทธเจ้าก็ประทานไว้เองว่า สนฺทิกฺขุญฺโถ ผู้ปฏิบัติมันและจะเป็นผู้เห็นเอง นั่นฟังซินะ ท่านสั่งไว้เรียบร้อยแล้ว แล้วสิ่งที่กล่าวมาแล้วนี้ พระพุทธเจ้าทรงรู้แล้วเห็นแล้วทุกอย่าง นำมาสอนโลกเต็มเม็ดเต็มหน่วย แล้ว

สอนนั้นก็สอนเพื่อให้ละให้ถอนสิ่งที่เป็นภัย และให้รู้สิ่งทั้งหลายที่กล่าวมาเหล่านี้ เมื่อเวลารู้แล้วมันก็รู้สิ่งที่มี ไม่มีพระพุทธเจ้าสอนได้ยังไง สอนด้วยของมีอยู่ทั้งนั้น เวลามันเจอเขาไปแล้วถามพระพุทธเจ้าหาอะไร

พูดง่าย ๆ เช่นอย่างเรามาวัดป่าบ้านตาด ที่แรกเราก็เชื่อแต่มันไม่เต็มเม็ดเต็มหน่วย ยังสงสัย สถานที่มียังไงเป็นลักษณะยังไง มีต้นไม้ภูเขา หรือมีกุฏิที่ห้องที่หับ มีถนนหนทางไปยังไงบ้าง ก็ยังสงสัยนะ มาวัดป่าบ้านตาดที่ยังไม่เคยเห็น พอมาเจอเข้าเท่านั้นดูแล้ว อ้อ วัดป่าบ้านตาดเป็นอย่างนี้เอง ทีนี้เวลาเจอธรรมพระพุทธเจ้าก็แบบเดียวกันนี้ ธรรมท่านว่าอย่างนั้น ๆ ก็มีสงสัยอยู่ พอไปเจอเข้าจั่ง ๆ ในหัวใจแล้ว อ้อ เพียงคำเดียวเท่านั้นพอ เหมือนเรามาดูวัดป่าบ้านตาดใครสงสัยหาอะไร ก็มันเห็นอยู่ด้วยกันทุกคน

ธรรมชาติทั้งหลายนี้สอนไว้อย่างเปิดเผยตามสิ่งที่มีอยู่ ความมีอยู่นั้นแลคือความเปิดเผยของธรรมชาตินั้น มันปิดบังลึกลับแต่ผู้ไม่เห็น ผู้เห็นตามความจริงก็เปิดไปด้วยกัน ความจริงก็มีอยู่แล้ว ผู้รู้ก็รู้ตามนั้นแล้วก็เรียกว่าเปิดเผยเต็มสัดเต็มส่วน นี่ละพระพุทธเจ้าของเราสอนโลกท่านสอนอย่างนั้นนะ ไม่ได้สอนงู ๆ ปลา ๆ นะ นี่ตัวเท่าหนูก็ตามสอนนี่จึงอาจหาญมากทีเดียว ใครจะเชื่อไม่เชื่อเราไม่เคยสนใจนะ ความจริงความจริงประจักษ์อยู่กับหัวใจนี้แล้วเหมือนพระพุทธเจ้าตรัสรู้ขึ้นมาบั้งเท่านั้น สอนโลกได้สามแดนโลกธาตุไม่ต้องไปถามใคร ไม่หาใครมาเป็นพยาน อันนี้ความจริงอันเดียวกันจะไปหาพยานมาจากไหน พอเจอเข้าความจริงบั้งนี้ อ้อ ทันทัน นั้นละเป็นอย่างนั้น

ให้พากันลงใจนะ เรื่องบาปบุญนรกสวรรค์เราอย่าไปสงสัย ให้กิเลสปิดหูปิดตาแล้วเรานั้นแหละจะไปจมนรกนะ กิเลสมันไม่จม พระพุทธเจ้าผู้สอนให้หลีกภัย พระพุทธเจ้าก็ไม่ได้ไปถูกภัยทั้งหลายเผณะ พวกภัยพวกไฟพระพุทธเจ้าไม่ถูกไฟเผา ภัยรุกรานไม่มี สอนพวกเราให้หลบให้หลีก ถ้าเราหลบหลีกก็เป็นคุณของเรา ถ้าไม่หลบหลีกอวดเก่งกว่าพระพุทธเจ้าก็คือพวกเราเป็นผู้ที่จม พระพุทธเจ้าไม่มีคำว่าจม สอนโลกด้วยความเพียงพอกทุกอย่างแล้ว ให้เรานำไปปฏิบัตินะ

ไอ้เรื่องทีกิเลสมันหลอกลวงโลกนี้ก็หลอกลวงมานานแล้วถูกตมตุนมานาน ตกนรกอเวจีก็ครั้งก็หนคนหนึ่ง ๆ ไม่นับนะ นับไม่ได้เลย ขนาดไหน ไปสวรรค์ชั้นพรหมก็ขึ้นลง ๆ เหมือนเราขึ้นบันได เป็นปรตเป็นผีสัตว์ประเภทต่าง ๆ เป็นได้ด้วยกันทั้งนั้น ไม่มีใครจะแข่งชันกันได้ว่าไม่ได้เป็น เป็นด้วยกัน ผ่านมาแล้วลืมหมดไม่รู้ไม่เห็น ๆ เหมือนหนึ่งว่าไม่มี ๆ แม้ที่สุดตกนรกผ่านขึ้นแล้วมันก็ปิดเสีย กิเลสมันไม่ให้เห็น นี่ก็ว่านรกไม่มีและไม่เคยตกนรก ปฏิเสธด้วยว่านรกไม่มี สร้างความชั่วที่กิเลสเปิดทางให้

อยากทำนั้นอยากทำนี่ซึ่งเป็นทางลงนรกทั้งนั้น ครั้นทำแล้วก็จมอีก ตกไปอีก สายเสียแล้ว ๆ นั้นเป็นอย่างนั้น พวกกันระมัดระวังนะ

เราจวนตายเราก็ยิ่งสอนเน้นหนักขึ้นทุกวัน ๆ ไอ้เรื่องเราจะสะท้อนสะท้อนหัวไหน โหวโยกคลอนกับผู้ใด ที่มาตำหนิติเตียนหรือมาชมเรา เราไม่มี พุดอะไรเราพุดตามหลักความจริงล้วน ๆ พุดแล้วผ่านไปพร้อม ๆ ไม่มาเป็นอารมณ์กับสิ่งเหล่านี้ทั้งพุดถึงเรื่องดีเรื่องชั่ว ให้ละชั่วทำดี เราไม่เคยเป็นอารมณ์กับสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่เป็นอารมณ์ก็คือผู้ฟังนั้นแหละ อารมณ์ส่วนมากมันจะเป็นอารมณ์ฝ่ายเสียนะ ท่านพุดอย่างนั้นไม่เชื่อแล้ว ก็ตั้งเวทียกเถียงท่านอยู่ภายในใจ แล้วซุบซิบอยู่ในสังคมต่าง ๆ ยกเถียงความจริงซึ่งล้วนแล้วตั้งแต่พวกจอมปลอมไปยกเถียงความจริง ครั้นแล้วก็ความจอมปลอมก็มาเผาหัวมันนั้นแหละ ความจริงจะเผาใครไม่ได้เผา ก็คือพวกเรานี้ให้ระมัดระวังนะ ไม่อย่างนั้นจะตายทิ้งเปล่า ๆ โหย เราทุเรศเราสงสารจริง ๆ นะ

คิดดูอย่างที่มาช่วยชาติ เราก็ไม่เคยคิดว่าจะได้มาช่วยอย่างนี้ แล้วเมื่อมันถึงกาลเวลาที่จะช่วยแล้ว ก็อย่างที่เห็นนี่ละ จะเป็นยังไง ก็อย่างที่เห็นนี่เรื่อยไปอย่างนี้ จึงได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบให้พากันตื่นเนื้อตื่นตัวทุกคน อย่าอยู่เฉย ๆ กินไปเฉย ๆ นอนไปเฉย ๆ โดยไม่ได้คิดคำนึงถึงว่าสิ่งที่รอรับเรานั้นคือดีกับชั่ว สถานที่ดีที่ชั่วเป็นสถานที่รอรับสัตว์ทั้งหลาย สัตว์ทั้งหลายทำทั้งดีทั้งชั่ว ใครทำดีสถานที่ดีไม่ต้องไปหาจะเจอเป็นสมบัติของผู้นั่นเอง ใครทำชั่วสถานที่ชั่วสิ่งที่แผดเผาไม่ต้องถาม คือความชั่วจะแผดเผาผู้นั่นเอง พระพุทธเจ้าไม่มารับนะ ดีพระพุทธเจ้าก็ไม่มารับกับพวกเรา ชั่วพระพุทธเจ้าก็ไม่มารับกับพวกเรา พวกเราเหล่านี้แหละที่จะรับทั้งดีทั้งชั่ว ใครคิดถูกก็ไปทางดี ใครคิดผิดก็ไปในทางชั่ว พระพุทธเจ้าไม่รับ พอทุกอย่างคือศาสดาองค์เอกไม่มีใครเกินพระพุทธเจ้าแหละ ให้พากันตั้งอกตั้งใจประพฤติปฏิบัตินะ วันนี้เทศน์เพียงเท่านี้พอสมควร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd